

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: بهرام رحمانی

۱۳ می ۲۰۱۸

بیانیه پلاتفرم دمکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران در رابطه با تجارب اعتصاب و اعتراض شهر بانه!

«من آن کسم که هر روز/ زندگی‌ام را می‌فروشم/ برای خرید نان فردا / امروز نیز باز، از خانه بیرون آمده‌ام/ آی زندگی، آی زندگی/ تا زندگی‌ام را بفروشم/ چه کنم که صاحب نان، خریدارش نیست...»

این یک ترانه فولکلوریک و قدیمی کردی است و در عین حال، داستان زندگی واقعی است که هر روز در نوار مرزی ایران تکرار می‌شود. سایه مرگ گام‌به‌گام در تعقیب محروم و سخت‌کوش این منطقه است؛ همین مردمان اما به غفلتی یا لغزشی، یا جان از کف می‌دهند یا معلول می‌شوند. چهره‌های خسته و تکیده زن و کودک، مرد جوان و کهن‌سال، کمر هایشان خمیده است.

«کولبران» (حمل‌کنندگان) به کارگران مرزی گفته می‌شود که برای کسب درآمد زندگی خود مجبور به حمل اجناسی نظیر چای، پارچه، تلویزیون، کریستال، مواد خوراکی و... هستند و این بار را بر شانه‌های نحیف و تکیده خود می‌گذارند تا بدون گمرک از کوه بالا بروند و وارد کشور کنند تا با دریافت دستمزدی ناچیز زندگی خود و خانواده‌شان را بگذرانند.

معترضین و اعتصاب‌کنندگان بانه در بیانیه‌ای ضمن تأکید بر مطالبات برحق‌شان، اعلام کردند مغازه‌ها و محل کار خود را پس از ۲۵ روز اعتصاب بازگشایی کرده‌اند. آنان در بیانیه خود، نوشته‌اند: «... دولت موظف است با رعایت نیاز جامعه به مشاغل گوناگون برای همه افراد، امکان اشتغال به کار و شرایط مساوی برای احراز مشاغل ایجاد کند.» و تأکید کرده‌اند: «گشایش مغازه‌ها به معنای عدول از خواسته‌هایمان نیست، بلکه ما با ایمان به حقانیت مطالبات‌مان تا نیل به مقصود، از هیچ کوشش قانونمند و متمدنانه‌ای فروگذار نخواهیم کرد.»

مردم شهر بانه، علاوه بر تجمعات و راهپیمایی اعتراضی و پهن کردن سفره خالی در اعتراض به فقر و محرومیت شروع به آتش زدن قبض‌های آب و برق کرده و اعلام کرده‌اند که قبض‌ها را نخواهند پرداخت. جوانان شهر سنج در یک اقدام سمبولیک بر روی پلاکاردهایی نوشته بودند: «بانه تنها نیست»، «نه به کشتن کولبران»

اعتصاب بانه از روز ۲۶ فروردین ۱۳۹۷، در اعتراض به بستن مرزها و افزایش تعرفه گمرکی آغاز شده بود. پیش از این، اجرای طرح «مبادلات مرزی با کارت پیلوری» از روز نهم اسفند سال گذشته با پیامدهایی مانند بسته شدن مرزها به روی کولبران و همچنین افزایش تعرفه‌های گمرکی، اعتراض گسترده کولبران و مغازمداران شهرهای مختلف در استان‌های کردستان، آذربایجان غربی و جوارود در استان کرمانشاه را به همراه داشت. در این ارتباط، اعتراض مغازمداران از روزهای ابتدایی فروردین آغاز شد و معترضان در برخی شهرها دست به اقدام نمادین «پهن کردن سفره خالی در کوچه‌ها و خیابان‌ها» زدند.

از آن زمان تاکنون هم مغازمداران و کسبه تعدادی از شهرهای استان کردستان از جمله سقز، مریوان، سردشت و پیرانشهر در برخی از روزها همراه با مغازمداران و کسبه بانه اعتصاب کرده‌اند. اعتصاب در بانه در شرایطی ادامه یافت که پیش‌تر گزارش‌هایی در مورد بازداشت تعدادی از شهروندان این شهر، منتشر شده بود.

بسته شدن مرزها و به‌خصوص مرزهای کولبری سبب تشدید بیکاری شده است. به اعتراف نماینده شهر مریوان، تنها در این شهر ۸ هزار کولبر بیکار شده‌اند و این باعث رکود شدید در میان بازاریان و کسبه شده است. رسول خضری روز دوشنبه ۱۷ اردیبهشت با اعلام این موضوع در گفت‌وگو با خبرگزاری میزان، وابسته به قوه قضائیه، اشاره کرد که کمیسیون اقتصادی مسئول بررسی طرح حمایت از کولبران در هفته آینده است و افزود: «دو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی و شوراها و امور داخلی کشور در مجلس هم باید نظر خود را ارائه دهند.» او همچنین با اشاره به این‌که طرح حمایت از کولبران ۹ ماده دارد، اضافه کرد: «یکی از مواد این طرح به اشتغال جوانان در مرزهای ایران اشاره دارد تا به مرور موضوع کولبری در ایران کنار گذاشته شود.» این نماینده مجلس پیش‌تر گفته بود که بین ۷۰ تا ۸۰ هزار نفر در مرزهای غربی ایران به کولبری اشتغال دارند.

بانه که ۱۲۰ کیلومتر مرز مشترک با عراق دارد، حتی تا اوایل دهه ۷۰ رهگذر صادرات کالا به کردستان عراق بود، اما حالا به یکی از دروازه‌های اصلی ورود کالا به ایران تبدیل شده است.

بانه با ۸۵ هزار نفر جمعیت، بنا به آمار رسمی، ۳۸ هزار بازاری، کاسب و مغازمدار در این شهر فعالیت دارند. می‌توان حدس زد که تعداد واحدهای تجاری بدون مجوز به مراتب بیش‌تر خواهد بود.

کسانی که در مناطق مرزی زندگی می‌کنند واقعا از سر ناچاری به کولبری می‌پردازند. در واقع هیچ‌کس دلش نمی‌خواهد برای پولی ناچیز، زندگی‌اش را به خطر بیندازد.

کولبران که به خاطر بیکاری و از سر ناچاری ناچاری به این شغل خطرناک و طاقت‌فرسا رو آورده‌اند، افزون بر این‌که از طرف نیروهای انتظامی مورد شلیک گلوله قرار می‌گیرند، قربانی عوامل طبیعی به‌ویژه در فصل زمستان هم هستند.

از دوازدهم مردادماه ۱۳۹۲ تا پایان شهریور ماه ۱۳۹۵، ۱۵۶ کولبر در استان کردستان بر اثر شلیک ماموران حکومت آدمکش و تبهکار اسلامی جان باخته‌اند.

در سال ۱۳۹۵ در مناطق مرزی شرق کردستان، ۶۶ کولبر جان خود را از دست دادند و ۸۸ تن دیگر زخمی شدند.

بر اساس گزارش سالیانه منتشر شده مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران در طول سال ۱۳۹۶، گزارش قتل ۴۶ کولبر و زخمی شدن ۵۸ تن آنان توسط نیروهای مرزبانی و انتظامی ثبت شده که عمدتاً این تلفات انسانی در مناطق کردنشین گزارش شده است.

بر اساس این آمار، در کنار افرادی که هویت آنان به عنوان کولبر روشن شده، ۲۲۴ شهروند هدف تیراندازی نیروهای انتظامی و مرزبانی قرار گرفتند.

نیروهای هنگ مرزی سردشت، به تعدادی از کولبران در منطقه کانی زرد که دوشنبه شب ۶ فروردین، در حال بازگشت به سمت روستایشان بودند تیراندازی کرده و در پی این تیراندازی یک کولبر جوان به نام ابراهیم سلیمانی کشته شد. ابراهیم سلیمانی اهل روستای «کانی زرد»، متاهل و دارای فرزند است.

در تاریخ ۴ فروردین ۱۳۹۷ نیز، با شلیک نیروهای هنگ مرزی در نقطه صفر مرزی یک تن به نام «جمال خباز» از ناحیه پشت دچار جراحت شدید شد. در خبر دیگری در همین منطقه با شلیک نیروهای هنگ مرزی در حوالی روستای کانی زرد، یک کولبر به نام «لقمان محمدزاده» از ناحیه ران و شکم مجروح شد.

در تاریخ ۱ فروردین ماه سال جاری نیز یک کولبر مرزی به نام «منصور مرادی» بر اثر برخورد با مین‌های به‌جای مانده از زمان جنگ دو پای خود را از دست داده است.

کولبران به لحاظ منطقی و فیزیکی نمی‌توانند سهم قابل ملاحظه‌ای از قاچاق گسترده کالا در ایران داشته باشند. ضمن این که سهم آن‌ها فقط از حمل است و نه سود قاچاق. در حالی که به اقرار مقامات حکومت اسلامی، ۹۸ درصد در صد کالای قاچاق از مبادی رسمی از طریق زد و بند با ماموران گمرک یا دور زدن قانون مبهم واردات، وارد کشور می‌شوند.

مقایسه اعلام گمرک کشورهای صادرکننده کالا به مقصد ایران با آمار گمرک ایران نشان می‌دهد تنها در ۹ ماهه منتهی به آذرماه پارسال، ۲۱ میلیارد و ۸۴۷ میلیون دلار کالای قاچاق وارد ایران شده است. (خبرگزاری حکومتی فارس، ۱۳۹۶/۰۳/۰۷)

۸ آذر ۱۳۹۶، «رئیس فراکسیون مبارزه با مفاسد اقتصادی مجلس» از «واردات روزانه ۳۳۰۰ کانتینر کالای قاچاق به کشور» سخن گفت... (ایلنا، ۸ آذر ۱۳۹۶)

خامنه‌ای در سخنرانی خود در ۱ فروردین در مشهد، چنین اقرار کرده بود: «گفته می‌شود ۱۵ میلیارد دلار صرف قاچاق می‌شود؛ این عدد، حداقلی است که امروز گفته می‌شود» و «تا ۲۰ میلیارد و ۲۵ میلیارد هم گفته می‌شود!» و به‌عنوان یک نمونه ذکر می‌کند که «به بنده گزارش دادند که از فلان بندری - بندر مشخصی- در روز مثلاً سه هزار تا پنج هزار کانتینر وارد کشور می‌شود. از مجموع این سه هزار یا پنج هزار، فقط ۱۵۰ کانتینر بازدید می‌شود! خب چرا؟ بقیه بازدید نمی‌شود و می‌آید؛ وقتی داخل انبار رفت، معلوم می‌شود که جنس قاچاق است که وارد شده است.»

بیش از دو هفته بعد از اقرار خامنه‌ای، مهرداد بذریاش در جلسات داخلی «جمناء» که با هدف معرفی کاندیدای ریاست جمهوری در جریان بود، آمار دیگری ارائه می‌دهد؛ «امروز که خدمت شما هستیم عدد قاچاق ما ۱۰۰ هزار میلیارد تومنه این یعنی نزدیک به ۴۰۰ هزار شغل در سال» و «دوسوم این قاچاق از گمرکات کشور رد می‌شود.»

حسن روحانی نیز البته از آن‌جایی که در آستانه سیرک انتخابات ریاست جمهوری ضروری می‌دید که آمارهائی از موفقیت خود ارائه کند در ۲۱ فروردین گفت: «این دولت در مبارزه با قاچاق کار بزرگی کرد. از ۲۵ میلیارد به ۱۵ میلیارد رسید.»

منتظری، «دادستان کل کشور» نیز در ۱۴ تیر ۹۶، وارد صحنه شده و می‌افزاید: «برخی آقایان تلاش می‌کنند آمار قاچاق کالا را آن‌طور که هست اعلام نکنند. آمار رسمی ستاد مبارزه با قاچاق کالا واقعا نگران کننده است. نزدیک ۱۸۰۰۰ میلیارد تومان کالای قاچاق کشف شده داریم اما این‌که چه قدر کشف نمی‌شود را نمی‌دانیم.»

همین آمارهائی که از زبان سران و مقامات حکومت اسلامی، شنیده می‌شود به‌سادگی نشان می‌دهند که حکومت اسلامی ایران، حکومت غارتگران، چپاولگران، گروه‌های مافیائی و تروریستی است. حکومتی که هیچ‌گونه حقانیتی ندارد و محکوم به فناست!

این حکومت را به ویژه مردم کردستان به خوبی می‌شناسند. چرا که در این منطقه کمتر خانواده‌ای را می‌توان سراغ داشت که حکومت اسلامی دست‌کم یک عضو آن خانواده در شهرها و روستاهای کردستان و یا در زندان به قتل نرسانده باشد. با این وجود اما این حکومت هرگز نتوانسته در این چهل سال، موقعیت خود را در کردستان تثبیت کند. هم‌اکنون نیز با وجود فشارهای پلیسی و اذیت و آزار مغازمداران توسط نیروهای نظامی حکومت اسلامی، مغازه‌ها تعطیل هستند و شهر بانه وارد بزرگترین اعتصاب سیاسی در چند دهه اخیر در ایران شده است. استمرار و پایداری مردم بانه با وجود تهدید و اقدامات سرکوبگرانه نتوانست خللی در اتحاد و استمرار اعتصاب‌کنندگان ایجاد کند. شاید روزی برسد که همین اعتصاب بانه و اتحاد مردم آن، به الگویی برای سراسر شهرهای ایران تبدیل شود. به خصوص مردم حق‌طلب کردستان در مبارزه با حکومت اسلامی، تجارب ارزنده فراوانی دارد و این تجارب را نیز با پرداخت بهای سنگینی کسب کرده است.

بی‌تردید فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی شهر بانه می‌توانند نقش مهمی برای بسیج و سازمان‌دهی اعتراض وسیع مردم، به ویژه در تشکیل شوراها و مجامع و مجالس عمومی در محلات و محل کار، با هدف مدیریت جامعه و اعتراضات داشته باشند.

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران، همه مردم محروم و ستمدیده و آزادی‌خواه و حق‌طلب کردستان را به حمایت از مبارزه مردم بانه و تداوم اعتراض متحدانه علیه سیاست‌های تبهکارانه حکومت اسلامی، علیه اذیت و آزار مردم، علیه بستن مرزها، علیه کشتن مکرر کولبران و با خواست تامین معیشت زندگی کولبران و تامین بیمه بیکاری دعوت می‌کند. قاچاقچیان اصلی در نهادهای مختلف حکومت اسلامی، جا خوش کرده‌اند و همان‌ها هستند که فرمان کشتار کولبران در مرزها و کوه و دشت را صادر کرده‌اند. در واقع غارتگران و چپاولگران و تبهکاران در قدرت مسئول این کشتارها و این همه فقر و فلاکت هستند. خواسته‌ها و مطالبات کولبران و همه اقشار محروم جامعه ایران را تنها با مبارزه و اعتصاب متحدانه می‌توانیم به این حاکمیت جانی تحمیل کنیم.

پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران

بیست و دوم اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۷ - دوازدهم مه ۲۰۱۸